

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۹/۶۰۰/۴۸۷۷۴

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

جناب آقای دکتر زرندی

معاون محترم طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت و عضو شورای عالی بیمه

با سلام؛

احتراماً، پیرو جلسه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۸، بدین وسیله مهم‌ترین پوشش‌های بیمه‌ای و برنامه‌های صنعت بیمه در راستای حمایت و جهش تولید به شرح زیر است:

۱- ایجاد سازوکارهای لازم برای عرضه ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز بخش تولید توسط مؤسسات تضمین:

با توجه به حکم بند «الف» ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، بیمه مرکزی ج.ا. ایران با همکاری دستگاه‌ها و اشخاص مرتبط و متخصص در حال تنظیم پیش‌نویس آیین‌نامه اجرایی این ماده قانونی می‌باشد. با تصویب این آیین‌نامه در دولت، امکان تاسیس و فعالیت مؤسسات تضمین در زمینه‌های گوناگون برای ارائه خدمات تضمینی به بخش‌های تولید کشور فراهم می‌شود. فعالیت تخصصی و سازمان‌یافته در زمینه عرضه ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز بخش تولید کشور، از یک طرف، تنوع‌بخشی به ضمانت‌نامه‌های قابل ارائه به فعالان اقتصادی را در پی دارد و از سوی دیگر، هم کیفیت ارائه این محصول اعتباری را بالا می‌برد و هم هزینه عرضه ضمانت‌نامه را برای بخش تولید کشور کاهش می‌دهد و بدین ترتیب با کاهش هزینه‌های مبادله و بهبود فضای کسب و کار زمینه را برای جهش تولید فراهم می‌کند.

۲- توسعه بیمه‌های اعتبار برای پوشش ریسک فروش اعتباری کالاهای تولیدی داخل:

عرضه پوشش‌های بیمه‌ای جهت فروش اعتباری کالاهای تولیدی داخل (بیمه اعتباری) سبب افزایش تقاضا برای محصولات داخلی می‌شود و تا حدودی قدرت رقابتی تولیدکنندگان داخلی با کالاهای خارجی را افزایش می‌دهد و بدین ترتیب، تولید داخل رونق می‌گیرد. در حال حاضر، این محصول بیمه‌ای از سوی شرکت‌های بیمه عرضه می‌شود. تنها مشکل در

این مورد مسئله اعتبارسنجی متقاضیان کالا برای ممانعت از مشکل کژمنشی (Moral Hazard) است که به جهت ابعاد وسیعی که این موضوع دارد، نیاز به همکاری‌های فراتر از صنعت بیمه دارد. بر این اساس، درخواست می‌شود امکان دسترسی مؤسسه‌های بیمه به سامانه‌های آیین‌نامه پیشگیری از انباشت مطالبات غیرجاری بانکی اعم از سامانه شناسایی روابط اشخاص، سامانه ملی اعتبارسنجی، سامانه ثبت الکترونیک اسناد رسمی و ... جهت کاهش ریسک این بیمه‌نامه‌ها فراهم شود.

۳- توسعه پوشش بیمه کیفیت محصول و سایر مسئولیت‌های مرتبط با بخش تولید: ارائه محصولات بیمه‌ای که سبب کاهش ریسک بی‌ثباتی در فعالیت‌های تولیدی شده و یا اینکه از ریسک سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های تولیدی و شبکه توزیع بکاهد، سبب رونق‌بخشی به تولید می‌شود. افزایش پوشش‌های بیمه مربوط به کیفیت محصول و سایر مسئولیت‌های کارفرما در برابر اشخاص ثالث اعم کارکنان، مشتریان، دولت و ... سبب توسعه و تعمیق خرید این نوع از بیمه‌ها از سوی فعالان تولیدی شده و بطور غیرمستقیم تأثیر قابل ملاحظه‌ای در ایجاد جهش تولید ایفا خواهد کرد.

۴- ارائه خدمات آموزشی و مشاوره‌ای در زمینه مدیریت ریسک به بخش‌های تولیدی: وقوع حوادث گوناگون در بخش‌های تولیدی سبب اختلال در روند فعالیت‌های تولیدی شده و هزینه‌های مبادله را برای تولیدگندگان افزایش می‌دهد. مدیریت ریسک در فرآیندهای تولیدی سبب کاهش هزینه‌های مبادله شده و احساس ثبات و آرامش را در نزد سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه افزایش می‌دهد و بدین ترتیب باعث افزایش انگیزه برای فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و تولیدی می‌گردد. بنابراین انتظار می‌رود با شناخت و نهادینه شدن امر مدیریت ریسک در فرآیندهای تولیدی زمینه برای جهش در بخش‌های تولیدی مهیا گردد.

با توجه به اینکه صنعت بیمه در غالب بخش‌های اقتصادی به عنوان بیمه‌گر فعال بوده و با امر مدیریت ریسک در آن آشنایی دارد بنابراین می‌تواند با ارائه خدمات آموزشی و

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: ۴۸۷۷۴/۶۰۰/۹۹

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

مشاوره‌ای به سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی زمینه کاهش هزینه‌های مبادله و اطمینان بخشی به فعالان اقتصادی را فراهم کند و بدین ترتیب سبب ارتقای عمق و سطح فعالیت‌های تولید در کشور شود.

یکی از برنامه‌های صنعت بیمه برای ایجاد جهش در تولید تلاش برای توسعه و نهادینه‌سازی امر مدیریت ریسک و ارائه خدمات مشاوره‌ای و آموزشی به بخش‌های تولیدی از این طریق است. به همین دلیل صنعت بیمه ایجاد مرکز ملی مدیریت ریسک را در دستور کار خود قرار داده است.

۵- آخرین اقدامات بیمه مرکزی ایران، در خصوص ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی:

براساس بند «الف» ماده (۹) قانون، بیمه مرکزی ایران ضمن بررسی تجربه سایر کشورها در این خصوص، پیش‌نویس آیین‌نامه ضوابط تأسیس و فعالیت مؤسسات تضمین را تنظیم و برای طی سیر مراحل تصویب در هیئت محترم وزیران به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارسال نموده است (تصویر پیوست) که موضوع در حال حاضر در معاونت امور اقتصادی و دارایی وزارت مذکور در دست بررسی است. با تصویب آیین‌نامه پیشنهادی بیمه مرکزی ایران در دولت، امکان تأسیس و فعالیت مؤسسات تضمین در زمینه‌های گوناگون برای ارائه خدمات تضمینی به بخش‌های تولیدی کشور فراهم می‌شود.

براساس بند «ج» ماده (۹) قانون، با توجه به اینکه قبلاً بیمه مرکزی «شرایط عمومی بیمه‌نامه اعتبار صادرات کالا و حداقل نرخ آن (آیین‌نامه شماره ۳۴ و ۳۴/۱)» را به تصویب شورای عالی بیمه رسانده بود. بنابراین تکلیف بند مذکور، در خصوص این بیمه‌نامه اجرایی شده است. در عین حال در اجرای تکلیف مقرر، این شرایط عمومی مجدداً به کلیه شرکتهای بیمه ابلاغ شده است (تصویر پیوست). در خصوص بیمه‌نامه مسئولیت ناشی از محصول نیز، بیمه مرکزی پیش‌نویس اولیه چارچوب کلی «شرایط عمومی بیمه مسئولیت محصول» را تدوین و جهت اخذ نظرات به سندیکای بیمه‌گران ایران ارسال نمود و پس از اخذ نظرات سندیکا و برگزاری جلسات مشترک و جمع‌بندی موضوع، چارچوب شرایط عمومی «قرارداد

بسمه تعالی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۹/۶۰۰/۴۸۷۷۴

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

بیمه مسئولیت تولید کننده محصول» به شرح پیوست، جهت اجرا به کلیه شرکتهای بیمه ابلاغ شد.

ضمناً در خصوص انواع پوششهای بیمه‌ای در حال ارائه توسط مؤسسات بیمه بازرگانی برای بخش تولید، به پیوست، لیست بیمه‌نامه‌های مذکور ایفاد می‌گردد.

بیمه مرکزی ج.ا.ایران آمادگی دارد در رابطه با انواع پوششهای بیمه‌ای مورد نیاز بخش تولیدی، پس از دریافت درخواست مشخص، اقدام لازم را انجام و موضوعات را در جلسات مشترک مورد بررسی قرار دهد.

رحیم مصدق
معاون طرح و توسعه

محصولات بیمه ای مرتبط با بخش تولید

۱- اموال

آتش سوزی (صنعتی، غیر صنعتی)

خطر طبیعی زلزله، سیل و سایر خطرات طبیعی

۲- حمل و نقل کالا

وارداتی زمینی، ریلی، دریایی و هوایی

صادراتی زمینی، ریلی، دریایی و هوایی

ترانزیت

۳- مهندسی

تمام خطر مقاطعه کاری

تمام خطر نصب

شکست ماشین آلات

تجهیزات الکترونیکی

ماشین آلات و تجهیزات پیمانکاران

جامع پروژه

جامع ماشین آلات

فساد کالا در سردخانه

سازه های تکمیل شده

عدم النفع ناشی از شکست ماشین آلات

عدم النفع ناشی از توقف در پیشرفت کار

عیوب اساسی و پنهان ساختمان

۴- نفت و گاز و پتروشیمی

۵- اعتبار داخلی و اعتبار صادرات کالا و خدمات

۶- وجوه

وجوه در صندوق

وجوه در راه (در حال حمل)

وجوه الکترونیکی

صداقت و امانت

عدم النفع

۷- کشاورزی و دام داری

دام، طیور، اسب، پرورش زنبور عسل و پرورش آبزیان

محصولات زراعی و باغی

۸- مسئولیت

حمل و نقل بین المللی و متصدیان حمل و نقل داخلی

کارفرما در قبال کارکنان و اشخاص ثالث

تولیدکنندگان و عرضه کنندگان (کالا و خدمات)

۹- حوادث گروهی

۱۰- درمان گروهی

۱۱- عمر ساده زمانی گروهی و عمر مانده بدهکار گروهی

۱۲- مستمری

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

چارچوب

«شرایط عمومی قرارداد بیمه مسئولیت تولید کننده محصول»

فصل اول - کلیات

ماده ۱- اساس قرارداد: این قرارداد براساس قانون بیمه مصوب اردیبهشت سال ۱۳۱۶، قانون مسئولیت مدنی مصوب سال ۱۳۳۹، بند ج ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، سایر قوانین مرتبط با مسئولیت مدنی تولیدکننده محصول، عرف بیمه گری و پیشنهاد کتبی بیمه گذار (که جزء لاینفک این قرارداد می باشد) تنظیم گردیده و مورد توافق طرفین می باشد. آن قسمت از پیشنهاد کتبی بیمه گذار که مورد قبول بیمه گر نبوده و همزمان با صدور قرارداد یا قبل از آن کتباً به بیمه گذار اعلام گردیده است، جزء تعهدات بیمه گر محسوب نمی شود.

ماده ۲- تعاریف و اصطلاحات: اصطلاحات زیر صرف نظر از هر معنی و مفهوم دیگری که ممکن است داشته باشد، در این قرارداد با تعریف مقابل آن به کار رفته است:

- ۱- **بیمه گر:** شرکت بیمه دارای پروانه فعالیت از بیمه مرکزی ج.ا.ایران است که مشخصات آن در قرارداد بیمه درج گردیده و در ازای دریافت حق بیمه جبران خسارات احتمالی را طبق شرایط قرارداد به عهده می گیرد.
- ۲- **بیمه گذار:** هر شخص حقیقی یا حقوقی تولید کننده محصول که قرارداد بیمه را با بیمه گر منعقد کرده و متعهد به انجام تعهدات مندرج در این قرارداد و پرداخت حق بیمه می باشد.
- ۳- **زیانانده:** هر شخص حقیقی یا حقوقی استفاده کننده از محصول و یا اشخاص ثالثی که در نتیجه خطرات تحت پوشش، دچار خسارت بدنی و یا خسارت مالی گردیده اند.
- ۴- **حق بیمه:** وجهی است که بیمه گذار در برابر اخذ پوشش و تعهد بیمه گر برای جبران خسارت ناشی از مسئولیت بیمه گذار، به ترتیبی که در قرارداد مشخص می گردد به بیمه گر می پردازد.
- ۵- **صدمه بدنی:** هر نوع صدمه به بدن که بر اساس قانون مجازات اسلامی مشمول دیه و یا ارش بوده و در اثر وقوع حادثه تحت پوشش این قرارداد ایجاد شده باشد.
- ۶- **خسارت بدنی:** دیه یا ارش ناشی از صدمه بدنی یا فوت زیانانده و همچنین هزینه پزشکی آنها حداکثر تا میزانی که در قرارداد تحت پوشش قرار گرفته است، مشروط بر آنکه طبق رای مراجع قضایی، بیمه گذار محکوم به پرداخت آن شده باشد.
- ۷- **خسارت مالی:** زیان هایی که به اموال زیانانده وارد و بیمه گذار براساس نظریه مراجع ذیصلاح قانونی یا رای مراجع قضایی مسئول جبران آن شناخته شود.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

۸- مدت قرارداد: یکسال شمسی است که تاریخ شروع و انقضای آن در قرارداد درج گردیده است مگر اینکه توافق دیگری بیمه گر و بیمه گذار صورت گرفته باشد.

۹- گواهی بیمه: سندی است کتبی که در چارچوب این قرارداد به منظور پوشش بیمه ای برای هر محصول توسط بیمه گر صادر و به بیمه گذار ارائه می گردد.

۱۰- مدت گواهی بیمه: مدت پوشش بیمه ای هر محصول که با رعایت این قرارداد به تناسب نوع محصول و وفق توافق بین بیمه گر و بیمه گذار تعیین می شود.

۱۱- محصول: کالایی است که توسط بیمه گذار تولید و بر اساس این قرارداد برای آن گواهی بیمه صادر می شود.

۱۲- فرانشیز: بخشی از هر خسارت مالی است که به عهده بیمه گذار است و میزان آن در گواهی بیمه مشخص می گردد.

ماده ۳- موضوع بیمه: عبارت از مسئولیت مدنی بیمه گذار و نمایندگان رسمی وی در قبال زیانده که در نتیجه استفاده از محصول، دچار خسارت بدنی و مالی می گردد، مشروط به آنکه مسئولیت بیمه گذار و نمایندگان رسمی وی توسط بیمه گر یا براساس نظریه مراجع ذیصلاح قانونی و در صورت لزوم رای مراجع قضایی محرز شود و بیمه گر نسبت به جبران خسارت بدنی و مالی وارده حداکثر تا سقف مندرج در گواهی بیمه متعهد شود.

فصل دوم - وظایف و تعهدات بیمه گذار

ماده ۴- رعایت اصل اعلای حسن نیت: بیمه گذار مکلف است، پرسشهای کتبی بیمه گر را با دقت و صداقت و به طور کامل پاسخ دهد. هرگاه بیمه گذار در پاسخ به پرسشهای بیمه گر عمداً از اظهار مطلبی خودداری نماید و یا اظهارات خلاف واقع بنماید، حتی اگر مطلبی که کتمان شده یا برخلاف واقع اظهار شده است هیچگونه تاثیری در وقوع حادثه نداشته باشد، قرارداد بیمه از تاریخ انعقاد باطل و بلااثر خواهد بود. در این صورت علاوه بر آنکه وجوه پرداختی بیمه گذار به وی مسترد نخواهد شد، بیمه گر می تواند مانده حق بیمه را نیز مطالبه نماید.

در صورت قسطی بودن بیمه نامه، بیمه گر می تواند اقساط معوق حق بیمه تا آن تاریخ را نیز از وی مطالبه نماید. همچنین هرگاه بیمه گذار به قصد تقلب درخصوص خسارت و کیفیت وقوع حادثه به صورت کتبی اظهارات نادرست بنماید و یا مدارک جعلی تسلیم کند، بیمه گر می تواند وی را از دریافت خسارت محروم نماید.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

اگر خودداری از اظهار مطالبی یا اظهارات خلاف واقع از روی عمد نباشد عقد بیمه باطل نمی شود در این صورت هرگاه مطلب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع قبل از وقوع حادثه معلوم شود بیمه گر حق دارد یا اضافه حق بیمه را از بیمه گذار در صورت رضایت او دریافت داشته قرارداد را ابقاء کند و یا قرارداد بیمه را فسخ کند. در صورت فسخ بیمه گر باید مراتب را به موجب اظهارنامه یا نامه سفارشی دو قبضه به بیمه گذار اطلاع دهد اثر فسخ ده روز پس از ابلاغ مراتب به بیمه گذار شروع می شود و بیمه گر باید اضافه حق بیمه دریافتی تا تاریخ فسخ را به بیمه گذار مسترد دارد.

در صورتیکه مطلب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع بعد از وقوع حادثه معلوم شود خسارت به نسبت وجه بیمه پرداختی و وجهی که بایستی در صورت اظهار خطر به طور کامل و واقع پرداخته شده باشد تقلیل خواهد یافت.

ماده ۵- بیمه گذار موظف است تمامی محصولات تولیدی را مطابق شرایط این قرارداد با پرداخت حق بیمه مربوط، تحت پوشش بیمه قرار دهد مگر اینکه توافق دیگری در این زمینه بین بیمه گر و بیمه گذار صورت گرفته باشد.

ماده ۶- بیمه گذار موظف است در صورت بوجود آمدن هر گونه نقصی که منجر به کاهش کیفیت محصول گردد، اقدام لازم را برای جلوگیری از عرضه به بازار و استفاده محصولاتی که بدین ترتیب تولید و عرضه گردیده است بعمل آورد و مراتب را کتبا به اطلاع بیمه گر برساند.

ماده ۷- بیمه گذار موظف است از کارکنانی در خط تولید، عرضه و نصب محصول و فروش آن استفاده نماید که متناسب با وظایف خود دارای تجربه، تخصص و مهارت‌های لازم باشند.

ماده ۸- محصول تولیدی و فروش رفته بیمه گذار باید دارای شماره و کد شناسایی و آرم ویژه شرکت باشد، تا امکان شناسایی آن برای بیمه گر وجود داشته باشد.

ماده ۹- بیمه گذار موظف است فهرست مشخصات خریداران محصول را در پایان هر ماه و با مهلت ۱۰ روز از ماه بعد که حداقل شامل ردیف / نام خریدار / شماره قرارداد فروش یا شماره فاکتور فروش / تاریخ فروش / نوع محصول / تعداد / مبلغ فروش / شماره سریال بدنه / نشانی خریدار باشد به بیمه گر اعلام نماید. جزئیات فهرست مذکور و نحوه و مهلت ارسال آن با توافق بیمه گر و بیمه گذار قابل تغییر است.

ماده ۱۰- پرداخت حق بیمه: شروع پوشش و اجرای تعهدات بیمه گر منوط به انعقاد قرارداد بیمه و پرداخت حق بیمه به ترتیبی است که در قرارداد آمده است.

ماده ۱۱- اعلام تشدید خطر: هرگاه در طول مدت بیمه تغییراتی در کیفیت و وضعیت فعالیت بیمه گذار بوجود آید که موجب تشدید خطر شود بیمه گذار موظف است بلافاصله موضوع را به اطلاع بیمه گر برساند. اگر تشدید خطر یا تغییر وضعیت فعالیت بیمه گذار در نتیجه عمل وی نباشد مشارالیه باید مراتب را ظرف ۱۰ روز از تاریخ اطلاع خود رسماً به بیمه گر اعلام کند. در صورت تشدید خطر قبل از وقوع خسارت، بیمه گر

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

می تواند حق بیمه اضافی را متناسب با خطر برای مدت باقیمانده مطالبه و در صورت عدم پرداخت آن توسط بیمه گذار، قرارداد را فسخ نماید. هرگاه بعد از وقوع حادثه معلوم شود که خسارت های بدنی و مالی ناشی از تشدید خطر بوده است بیمه گر می تواند خسارت های مذکور را به نسبت حق بیمه تعیین شده به حق بیمه متناسب با خطر مشدد، پرداخت نماید.

ماده ۱۲- اعلام خسارت: بیمه گذار موظف است از تاریخ اطلاع خود از وقوع هرگونه حادثه موضوع این قرارداد و همچنین دریافت هر نوع ادعا علیه خود که به این قرارداد مربوط می شود (اعم از کتبی یا شفاهی) اقدامات زیر را انجام دهد:

۱- حداکثر ظرف پنج روز کاری به یکی از شعب بیمه گر مراجعه و با تکمیل فرم اعلام خسارت، وقوع حادثه و یا ادعای مطروحه را اعلام نماید و یا مراتب را ظرف مدت مذکور از طریق پست سفارشی به اطلاع بیمه گر برساند و رسید آن را نزد خود بعنوان مستند اعلام خسارت نگه دارد.

۲- خواسته یا موضوع دعوا، نام و نشانی خواهان و یا اقامه کننده دعوا و عنوانی که به موجب آن مطالبه خسارت و یا اقامه دعوا شده است، مشخصات زیان دیده، نام و نشانی شهود احتمالی، مبلغ مورد ادعا و هرگونه اطلاعات، مشخصات و نکات دیگر مربوط به موضوع را که بر آن وقوف دارد و هر نوع اسناد و مدارکی را که در این باره در اختیار دارد به بیمه گر تسلیم و بیمه گر را در تحقیقات و رسیدگی و دفاع کمک نماید.

۳- برای بازدید از محل حادثه و انجام امور کارشناسی همکاری لازم را با بیمه گر به عمل آورد.

ماده ۱۳- خودداری از مصالحه: بیمه گذار جز با موافقت قبلی و کتبی بیمه گر مجاز به مصالحه و توافق با زیان دیده در رابطه با خسارت های بدنی و مالی ناشی از مسئولیت موضوع بیمه نیست. در صورت عدم رعایت این شرط بیمه گر می تواند از پرداخت تمام یا بخشی از خسارت های مذکور خودداری نماید.

ماده ۱۴- بیمه گذار موظف است با هماهنگی قبلی هر زمان که بیمه گر لازم بداند، امکان بازدید از فرایند تولید محصولات خود در کارخانه و یا هر مکان دیگری و همچنین دسترسی به مدارک و مستندات فروش محصولات مشمول بیمه را برای بیمه گر فراهم و جهت انجام امور کارشناسی خسارت نیز همکاری لازم را با بیمه گر به عمل آورد.

ماده ۱۵- چنانچه مفاد قرارداد یا گواهی بیمه صادره با پیشنهاد کتبی بیمه گذار منطبق نباشد مبنای تعهدات بیمه گر فرم پیشنهاد بیمه تکمیل شده بیمه گذار است.

ماده ۱۶- چنانچه بیمه گذار به تشخیص مراجع ذیصلاح سهواً وظایف مندرج در این قرارداد را انجام ندهد و باعث افزایش تعهد بیمه گر و یا مانع تشخیص علت یا ماهیت حادثه شود، بیمه گر می تواند به نسبت قصور بیمه گذار، از میزان خسارت قابل پرداخت بکاهد.

ماده ۱۷- بیمه گذار موظف است مدارک و مستندات اعلامی بیمه گر مندرج در قرارداد را (حسب مورد) در اختیار بیمه گر قرار دهد.

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱۸- نشانی و اقامتگاه قانونی بیمه گذار: نشانی است که در فرم پیشنهاد بیمه و متن این قرارداد درج گردیده است. بیمه گذار موظف است تغییر نشانی و اقامتگاه قانونی خود را به صورت کتبی به اطلاع بیمه گر برساند در غیر این صورت نشانی و اقامتگاه قبلی بیمه گذار معتبر شناخته می شود.

ماده ۱۹- بیمه گذار موظف است قبل از صدور بیمه نامه کلیه مجوز های قانونی برای فعالیت شرکت و محصولات تولیدی را تحصیل و همچنین تاییدیه کیفیت از موسسه استاندارد و یا سایر مراجع ذیصلاح را با توجه به نوع محصول دریافت نموده باشد.

فصل سوم - وظایف و تعهدات بیمه گر

ماده ۲۰- موارد زیر با صدور قرارداد / گواهی بیمه و در صورت رعایت سایر مفاد قرارداد توسط بیمه گذار، در تعهد بیمه گر خواهد بود:

۱- خسارت بدنی: میزان خسارت، با توافق بیمه گر و بیمه گذار یا زیاندریده حداکثر تا میزان مندرج در گواهی بیمه پرداخت می گردد. در صورت عدم توافق، میزان خسارت قابل پرداخت بر مبنای درصد مسئولیت بیمه گذار که توسط مراجع قضایی تعیین می شود و اعمال آن روی معادل ریالی ارزانترین نوع دیه رایج روز پرداخت، محاسبه و پرداخت می شود. در هر صورت حداکثر مبلغ خسارت قابل پرداخت در هر حادثه تحت پوشش برای هر نفر، از مبلغ مندرج در گواهی بیمه بیشتر نخواهد بود.

تبصره: در صورتی که به علت تاخیر بیمه گذار یا زیاندریده در ارائه مدارک مورد نیاز بیمه گر جهت رسیدگی و پرداخت خسارت، میزان دیه افزایش یابد، بیمه گر تعهدی به پرداخت دیه بر اساس مبلغ افزایش یافته نخواهد داشت.

۲- خسارت مالی: به ازای هر زیاندریده و هر حادثه و در طول مدت بیمه حداکثر تا میزان تعهدات مندرج در گواهی بیمه پرداخت می گردد.

۳- هزینه های دادرسی ناشی از دفاع بیمه گذار در مراجع قضایی و خسارت دادرسی که وی محکوم به پرداخت آن شده است حداکثر تا ۲۰٪ مبلغ خسارت در تعهد بیمه گر می باشد، مشروط بر آنکه هزینه های یاد شده بعلاوه مبلغ خسارت از حدود تعهدات مندرج در گواهی بیمه تجاوز ننماید.

ماده ۲۱- در مواردی که مسئولیت بیمه گذار با توجه به اسناد و مدارک ارائه شده از نظر بیمه گر محرز باشد، بیمه گر می تواند قبل از صدور رای مراجع قضایی، در صورت توافق با بیمه گذار و اخذ رضایت نامه از زیاندریده، خسارت مربوطه را براساس نظر کارشناس و پزشک معتمد خود پرداخت کند.

ماده ۲۲- نحوه تعیین و مهلت پرداخت خسارت: در مواردی که پرداخت خسارت به صورت توافقی انجام نشده و موکول به ارائه رأی مراجع قضایی شده است، حسب مورد بیمه گذار یا زیاندریده مکلفند ظرف پانزده

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

روز از تاریخ ابلاغ رأی قطعی یا ظرف پانزده روز پس از قطعی شدن رأی ابلاغی با مدارک لازم برای دریافت خسارت به بیمه گر مراجعه و درخواست خود را تسلیم نمایند. بیمه گر مکلف است به محض وصول درخواست، آن را ثبت و ظرف مدت یک هفته مدارک را بررسی و در صورت ناقص بودن مدارک، مراتب را حسب مورد به بیمه گذار یا زیان دیده بصورت کتبی اعلام نماید و حداکثر ظرف پانزده (۱۵) روز از تاریخ تکمیل مدارک، خسارت متعلقه را پرداخت نماید. چنانچه پس از تکمیل مدارک لازم، بیمه گر در مهلت مقرر در این ماده به تعهدات خود عمل نکند، افزایش خسارت ناشی از افزایش احتمالی مبلغ دیه بر عهده بیمه گر خواهد بود.

تبصره: عدم مراجعه بیمه گذار یا زیان دیده ظرف مهلت مقرر و یا تاخیر در تکمیل مدارک که منجر به افزایش دیه مصوب قوه قضائیه گردد، موجب افزایش تعهدات بیمه گر نخواهد بود.

ماده ۲۳- خسارت موضوع این قرارداد با اطلاع بیمه گذار مستقیماً از طرف بیمه گر به شخص زیان دیده پرداخت خواهد شد و به محض پرداخت خسارت، بیمه گر در مقابل بیمه گذار و شخص یا اشخاص زیان دیده بری الذمه می گردد.

ماده ۲۴- بیمه گر تا حدی که خسارت را تعهد یا پرداخت نماید، قائم مقام بیمه گذار با حق واگذاری به غیر در دعاوی مربوط به این قرارداد محسوب می شود که بتواند پرونده های مربوط را در مراجع قضایی تا میزان تعهد یا خسارت این قرارداد تعقیب نماید. بیمه گذار در طول مدت دعوی نباید اقدامی به عمل آورد که به حقوق بیمه گر در تعقیب دعوی لطمه وارد آورد ولی نسبت به مازاد تعهدات این قرارداد، بیمه گذار حق هرگونه اقدامی خواهد داشت.

فصل چهارم - خسارت های خارج از تعهد بیمه گر و خسارتهای غیرقابل جبران

ماده ۲۵- خسارت های خارج از تعهد بیمه گر: خسارت های زیر تحت پوشش این قرارداد نیست مگر آنکه در بیمه نامه یا الحاقیه آن به نحو دیگری توافق شده باشد:

۱- جنگ (اعم از اینکه اعلام شده یا نشده باشد)، عملیات خصمانه، اقدامات تروریستی، انقلاب و اقدامات براندازی بر علیه حکومت، اعتصاب، شورش، اغتشاش، بلوا و تعطیلی کار.

۲- خسارات مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از تشعشعات اتمی و رادیو اکتیو و انفجار هسته ای.

۳- عدم النفع.

۴- عرضه محصولات در خارج از کشور.

۵- خسارت وارده به خود محصول خریداری شده، هزینه نصب مجدد و هزینه برگشت محصول.

۶- خسارت وارده به محیط زیست.

ماده ۲۶- خسارت های غیر قابل جبران: در موارد زیر جبران خسارت در تعهد بیمه گر نخواهد بود:

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

- ۱- کلیه حوادثی که طبق نظریه مراجع ذیصلاح بیمه گذار مسئول آن شناخته نمی شود.
- ۲- خسارت ناشی از عمد و تقلب بیمه گذار، کارمندان یا نمایندگان در فرایند تولید و فروش محصول به تشخیص مراجع ذیصلاح.
- ۳- خسارت ناشی از عمد و تقلب خریدار و استفاده کننده محصول به تشخیص مراجع ذیصلاح.
- ۴- حوادث ناشی از درگیری، نزاع و ضرب و شتم.
- ۵- جرایم نقدی و مجازات های کیفری، محکومیت نقدی به نفع دولت و مجازات های قابل خرید بیمه گذار.
- ۶- خسارت های ناشی از فعالیت غیر مجاز بیمه گذار به تشخیص مراجع ذیصلاح قانونی.
- ۷- استثنائات مندرج در برگ ضمانتنامه (گارانتی) که توسط بیمه گذار برای محصول صادر شده است.
- ۸- عدم رعایت ضوابط و استانداردهای لازم در تولید، عرضه و یا نصب محصول.
- ۹- عدم رعایت دستورالعمل ها و توصیه های ایمنی مندرج در بروشور و دفترچه های راهنما توسط مصرف کننده.
- ۱۰- خسارت ناشی از حوادث طبیعی.
- ۱۱- خسارت ناشی از دستکاری محصول توسط افراد غیر متخصص.
- ۱۲- خسارت ناشی از حمل و نقل، بارگیری و تخلیه، انبارداری و دپوی نامناسب محصول تحت پوشش.

فصل پنجم - فسخ قرارداد

ماده ۲۷- فسخ قرارداد: در موارد زیر هر یک از طرفین قرارداد می تواند با اخطار کتبی ۲۰ روزه قرارداد را فسخ نماید.

الف- موارد فسخ از طرف بیمه گر:

- ۱- عدم پرداخت حق بیمه در سررسیدهای توافق شده در قرارداد.
 - ۲- در صورت تشدید خطر مگر آن که توافق خاصی بین طرفین صورت گرفته باشد.
 - ۳- چنانچه بیمه گذار سهواً از اظهار مطالبی خودداری نماید و یا اظهارات خلاف واقع بنماید و مطالب اعلام نشده یا اظهارات خلاف واقع در ارزیابی خطر موثر باشد.
- ب- موارد فسخ از طرف بیمه گذار:

- ۱- در صورتی که خطر موضوع بیمه کاهش یابد و بیمه گر حاضر به تخفیف در حق بیمه نباشد.
- ۲- در صورتی که فعالیت بیمه گر به هر دلیل متوقف شود.
- ۳- در صورتی که بیمه گذار به هر دلیل مایل به ادامه پوشش نباشد.

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

تبصره: در صورت فسخ یا عدم تمدید قرارداد، تعهدات بیمه گر و بیمه گذار نسبت به محصولاتی که در طول مدت اعتبار قرارداد، حق بیمه آنها پرداخت شده و برای آنها گواهی بیمه صادر شده به قوت خود باقی خواهد بود.

فصل ششم - سایر مقررات

ماده ۲۸ - تعدد بیمه: در صورتی که مسئولیت بیمه گذار همزمان تحت پوشش سایر بیمه گران باشد، بیمه گر موظف است بر مبنای این قرارداد تعهدات خود را ایفا نماید و سپس می تواند برای بازیافت سهم سایر بیمه گران، به آنها مراجعه نماید.

ماده ۲۹ - ارجاع به داوری: طرفین قرارداد می توانند اختلاف خود را تا حد امکان از طریق مذاکره حل و فصل نمایند. چنانچه اختلاف از طریق مذاکره حل و فصل نشد از طریق داوری یا مراجعه به دادگاه حل و فصل نمایند. در صورت انتخاب روش داوری، طرفین قرارداد می توانند یک نفر داور مرضی الطرفین را انتخاب کنند. در صورت عدم توافق برای انتخاب داور مرضی الطرفین هریک از طرفین داور انتخابی خود را به صورت کتبی به طرف دیگر معرفی می کند. داوران منتخب داور سومی را انتخاب و پس از رسیدگی به موضوع اختلاف با اکثریت آراء اقدام به صدور رای داوری می کنند. در صورتی که داوران منتخب برای انتخاب داور سوم به توافق نرسند هریک از طرفین قرارداد می توانند تعیین داور سوم را از دادگاه صالح خواستار شوند. هریک از طرفین حق الزحمه داور انتخابی خود را می پردازد و حق الزحمه داور سوم به تساوی تقسیم می شود. **تبصره:** در صورت ارجاع اختلاف به داوری، بیمه گذار نمی تواند موضوع اختلاف را به مراجع قضایی ارجاع نمایند.

ماده ۳۰ - مهلت اقامه دعوی: بیمه گر مکلف است به تناسب نوع محصول، مهلت اقامه دعوی را در گواهی بیمه تعیین نماید.

ماده ۳۱ - قلمرو جغرافیایی پوشش: پوششهای این قرارداد شامل خسارتهایی است که در محدوده جغرافیایی جمهوری اسلامی ایران واقع شده باشد و تعمیم آن به حوادث خارج از کشور مشروط به توافق خاص است.

ماده ۳۲ - موارد پیش بینی نشده: موارد مسکوت در این قرارداد حسب مورد تابع قانون بیمه، عرف بیمه گری و سایر مقررات و قوانین جاری کشور می باشد.

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۸/۶۰۱/۱۲۲۵۹۷

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۹/۱۶

پیوست: دارد

معاونین محترم فنی

شرکت‌های سهامی بیمه ایران، آسیا، البرز، دانا، معلم، پارسیان، کارآفرین، رازی، سامان، دی، ملت، سینا، نوین، پاسارگاد، میهن، کوثر، ما، آرمان، تعاون، سرمد، تجارت نو، حکمت صبا، امید، حافظ، ایران معین و آسماری

با سلام :

احتراما، با عنایت به تبصره ماده (۷) آیین نامه شماره (۹۴) مصوب شورای عالی بیمه، موسسات بیمه موظفند در رشته های بیمه فاقد شرایط عمومی مصوب شورای عالی بیمه، شرایط عمومی بیمه نامه های خود را حسب مورد بر اساس چارچوبی که بیمه مرکزی ابلاغ خواهد کرد، صادر نمایند. با عنایت به حکم فوق و در اجرای تکلیف مقرر در بند (ج) ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی به پیوست چارچوب «شرایط عمومی قرارداد بیمه مسئولیت تولید کننده محصول» ابلاغ می گردد.

شایان ذکر است فعالیت در این رشته مستلزم رعایت چارچوب مذکور و موازین فنی تعیین حق بیمه (ماده (۲) آیین نامه شماره (۹۴) مصوب شورای عالی بیمه) و منوط به تعیین نرخ حق بیمه، جدول تعرفه کوتاه مدت و روز شمار، میزان و موارد تخفیف و یا اضافه نرخ این رشته بیمه ای در کمیته ای متشکل از آکچوئر داخلی، مسئول فنی این رشته و معاون فنی است که پس از تایید مدیرعامل (یا قائم مقام وی) به تصویب هیات مدیره برسد و نسخه ای از آن به همراه گزارش توجیهی مبانی محاسباتی، همزمان با درخواست شرکت به این دفتر ارسال گردد.

لازم به ذکر است، فعالیت آن شرکت در این رشته موکول به ارسال موارد فوق می باشد.

حسن رضا عباسیان فر
مدیر کل دفتر برنامه ریزی و امور فنی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

پیش نویس آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات تضمین

(موضوع بند (الف) ماده ۹ قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی»

هیات وزیران در جلسه مورخ به پیشنهاد بیمه مرکزی ج.ا.ایران و در اجرای بند (الف) ماده ۹ قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی» آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات تضمین را به شرح زیر تصویب کرد:

بخش اول - کلیات

ماده ۱- کلمات و اصطلاحات زیر صرف نظر از هر مفهوم دیگری که داشته باشد در این آیین نامه با تعاریف زیر استفاده شده است:

۱- قانون: قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸ که در این آیین نامه «قانون» نامیده می شود.

۲- ابزارهای تضمین: انواع ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور موضوع بند (الف) ماده ۹ قانون، اعم از ضمانت نامه شرکت در مناقصه، پیش پرداخت، حسن انجام کار، حسن انجام تعهدات، کسور وجه الضمان و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی

۳- مؤسسه تضمین: مؤسسه ای است که به موجب قانون و با رعایت مفاد این آیین نامه به صورت غیردولتی ایجاد و مبادرت به ارائه انواع ابزارهای تضمین می نماید.

۴- بیمه مرکزی: بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۵- شخص حقوقی غیردولتی داخلی: شخص حقوقی که دارای تابعیت ایرانی بوده و بر اساس قوانین موضوعه جمهوری اسلامی ایران در مراجع ذی صلاح به ثبت رسیده باشد.

۶- شخص حقیقی داخلی: شخص حقیقی تبعه جمهوری اسلامی ایران

۷- کارکنان کلیدی: مدیر ارشد، مسئول فنی و مسئول امور مالی یا کنترلی مؤسسه وفق مقررات مصوب شورای عالی بیمه.

۷- موافقت اصولی: موافقت با درخواست تأسیس مؤسسه تضمین که به منظور تشکیل پرونده ثبتی و پذیره نویسی سهام توسط بیمه مرکزی صادر می شود.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

۸- پروانه تأسیس: موافقت با ثبت موسسه تضمین در مرجع ثبت شرکت ها که بیمه مرکزی پس از تأیید طرح اساسنامه و انتخاب اولین کارکنان کلیدی و بازرس یا بازرسان در مجمع عمومی مؤسس و در صورت احراز شرایط لازم بر اساس موافقت اصولی صادر می کند.

۹- پروانه فعالیت: مجوز فعالیت موسسه تضمین به منظور صدور ابزارهای تضمین که بیمه مرکزی صادر می نماید.

۱۰- مؤسس: شخص حقیقی یا حقوقی داخلی یا خارجی که واجد شرایط این آیین نامه به عنوان سهامدار موسس موسسه تضمین باشد.

بخش دوم- صدور پروانه

ماده ۲- تشکیل موسسه تضمین صرفاً به صورت شرکت سهامی عام یا تعاونی سهامی عام و شرکت سهامی خاص یا تعاونی متعارف که سهام آن با نام بوده و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشد امکان پذیر است. در تأسیس موسسه به صورت «شرکت تعاونی سهامی عام»، مقررات ماده (۱۲) «قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی- مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام به تاریخ ابلاغی ۱۳۸۷/۴/۳۱ مجلس شورای اسلامی» نیز باید رعایت شود.

ماده ۳- موسسین موسسه تضمین باید فاقد محکومیت موضوع ماده ۶۴ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری و یا هر گونه محکومیت دیگر که منجر به محرومیت از حقوق اجتماعی شده است، باشند.

ماده ۴- وزارتخانه ها، مؤسسه های دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی، شرکتهای موضوع ماده ۲ «قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت» و دستگاه های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری نمی توانند جزء مؤسسین یا سهامداران موسسه تضمین باشند.

تبصره - شرکت های دولتی وفق تعریف مقرر در ماده ۴ قانون محاسبات عمومی کشور می توانند سهامدار موسسه باشند ولی در هر حال مجموع سهام آنها نباید بیش از ۲۰ درصد سهام موسسه تضمین باشد.

ماده ۵- مؤسسات بیمه می توانند بدون محدودیت نصاب تملک سهام، نسبت به تأسیس موسسه تضمین اقدام نمایند.

تبصره - اشخاص حقیقی و سایر اشخاص حقوقی به جز موارد مصرح در ماده ۴ و همچنین اشخاص حقوقی که وزارتخانه ها، شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی در آنها بیش از ۲۰ درصد سهم دارند، می توانند حداکثر تا ۳۰ درصد سهام موسسه تضمین را داشته باشند.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

ماده ۶- برای دریافت موافقت اصولی، موسسین باید تقاضای تاسیس مؤسسه تضمین را همراه پیش نویس اساسنامه، برنامه جامع عملیاتی و سایر مدارک و اطلاعاتی که بیمه مرکزی لازم بداند به بیمه مرکزی تسلیم نمایند.

تبصره ۱- برنامه جامع عملیاتی باید شامل اهداف، بازارهای هدف، تمهیدات مدیریت ریسک تعهدات و نحوه حصول به اهداف مورد نظر حداقل برای سه سال اولیه فعالیت مؤسسه تضمین باشد.

تبصره ۲- در صورتی که بیمه مرکزی پس از دریافت مدارک از متقاضی، برای احراز شرایط، ارائه مدارک و اطلاعات دیگری را لازم بداند باید ظرف پانزده روز اداری مراتب را به طور کتبی به متقاضی اعلام نماید.

ماده ۷- شخص یا اشخاص حقوقی مؤسس مؤسسه تضمین باید حداقل سه دوره مالی سابقه فعالیت داشته باشند و مکلفند یک نسخه از اساسنامه و ترازنامه و حساب عملکرد سود و زیان مصوب آن شخص یا اشخاص حقوقی در سه سال مالی قبل را همراه اظهارنامه‌ای مشتمل بر اسامی اعضای هیئت مدیره و سهامداران عمده (دارای بیش از پنج درصد سهام) و سایر اطلاعات ضروری به بیمه مرکزی ارائه دهند.

ماده ۸- بیمه مرکزی پس از دریافت کلیه مدارک و اطلاعات مورد نیاز و احراز شرایط قانونی موسسین، حداکثر ظرف مدت یک ماه موافقت اصولی و در غیراینصورت دلایل عدم موافقت خود را در خصوص تقاضای مطرح شده به متقاضی اعلام می نماید.

ماده ۹- هیچ یک از اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل و قائم مقام مدیر عامل و سایر کارکنان کلیدی مؤسسه تضمین نمی توانند در بیمه مرکزی، مؤسسات بیمه، کارگزاری ها رسمی بیمه، نمایندگی های بیمه و ارزیابان خسارت بیمه‌ای سمت داشته باشند.

ماده ۱۰- حداقل سرمایه برای تاسیس و صدور پروانه فعالیت مؤسسه تضمین یک هزار میلیارد ریال می باشد که باید پنجاه درصد آن نقداً پرداخت شده باشد.

ماده ۱۱- پس از تادیه سرمایه، تصویب اساسنامه و همچنین تعیین کارکنان کلیدی، بازرس قانونی و سایر موارد مندرج در قانون تجارت در مجمع عمومی مؤسس، همچنین تعیین مدیر عامل و سایر کارکنان کلیدی با رعایت مقررات مربوط، پروانه تاسیس مؤسسه تضمین صادر خواهد نمود.

ماده ۱۲- مدت اعتبار موافقت اصولی و پروانه تاسیس حداکثر یک سال پس از صدور است مگر آنکه قبل از انقضای به درخواست متقاضی و موافقت بیمه مرکزی این مهلت تمدید شود.

تبصره - مجوزهای صادر شده قابل انتقال به غیر نمی باشد.

ماده ۱۳- بیمه مرکزی پس از ثبت مؤسسه تضمین و معرفی کارکنان کلیدی مورد تایید، ظرف یک ماه پروانه فعالیت برای عرضه ابزارهای تضمین را در چارچوب اساسنامه مؤسسه تضمین صادر خواهد کرد.

ماده ۱۴- مؤسسه تضمین موظف است براساس برنامه عملیاتی پیش بینی شده مؤسسه را اداره نمایند و هرگونه تغییر در کلیات برنامه عملیاتی را قبلاً به اطلاع و تایید بیمه مرکزی برسانند.

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

ماده ۱۵- واگذاری سهام موسسه تضمین به اشخاص تبعه خارجی با رعایت مقررات مربوط، بلامانع است.

بخش سوم - سایر مقررات

ماده ۱۶- نظارت بر فعالیت موسسات تضمین، به عهده بیمه مرکزی می باشد. بیمه مرکزی موظف است حداکثر ظرف یک سال پس از تصویب این آیین نامه، ضوابط مربوط به نحوه نظارت بر فعالیت اینگونه موسسات از قبیل مقررات ابطال پروانه فعالیت، نحوه انتقال عملیات و ادغام، انحلال و ورشکستگی، ابزارهای مدیریت ریسک تعهدات، ضوابط مربوط به کانال های توزیع و شبکه فروش خدمات، الزامات مربوط به ذخیره گیری و کفایت آن، توانگری، حاکمیت شرکتی، گزارشگری و افشای اطلاعات، نحوه احراز صلاحیت کارکنان کلیدی، نحوه سرمایه گذاری منابع، ظرفیت صدور ضمانت نامه، مبانی محاسبه نرخ و فرآیند اعتبار سنجی متقاضیان دریافت ابزارهای تضمین، را تهیه و پس از تصویب شورای عالی بیمه ابلاغ نماید.

ماده ۱۷- مواردی که در این آیین نامه ذکر نشده است حسب مورد تابع قانون، قانون تجارت، مصوبات شورای عالی بیمه، دستور العمل های بیمه مرکزی و سایر قوانین و مقررات جاری خواهد بود.

ماده ۱۸- این آیین نامه در -- ماده و -- تبصره در تاریخ --/ --/ ۱۳۹۰ - به تصویب هیات وزیران رسید.

بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران

شماره: ۹۹/۱۰۰/۱۹۷۱

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۱/۲۴

پیوست: دارد

جناب آقای دکتر فرهاد دژپسند
وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی

با سلام و احترام؛

همان گونه که استحضار دارند؛ براساس حکم بند «الف» ماده (۹) قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی» که اشعار می دارد:

«به منظور ارائه انواع ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه شرکت در مناقصه، پیش پرداخت، حسن انجام کار، حسن انجام تعهدات، کسور وجه الضمان و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی، دولت مکلف است زمینه های قانونی لازم را برای تاسیس و شکل گیری فعالیت مؤسسات تضمین غیردولتی ظرف مدت شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون فراهم آورد. شرکت های بیمه گر ایرانی غیردولتی مجازند نسبت به تاسیس مؤسسات تضمین بر اساس ضوابط و مقررات قانونی اقدام کنند.» بیمه مرکزی ج.ا. ایران ضمن بررسی تجربیات بین المللی در این خصوص، پیش نویس «آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت مؤسسات تضمین» را به شرح پیوست تدوین نموده است.

با عنایت به مهلت تعیین شده در قانون فوق برای فراهم نمودن زمینه های قانونی تاسیس و شکل گیری فعالیت این گونه مؤسسات، خواهشمند است؛ دستور فرمایید، این پیش نویس در سیر مراحل تصویب در هیئت محترم وزیران قرار گیرد.

غلامرضا سلیمانی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

معاونین فنی محترم مدیر عامل شرکت‌های سهامی بیمه ایران / آسیا / البرز / دانا /
معلم / پارسیان / کارآفرین / رازی / سینا / ملت / دی / سامان / نوین / پاسارگاد /
میهن / کوثر / ما / آرمان / تعاون / سرمد / حافظ / امید / ایران معین / آسماری / تجارت
نو / حکمت صبا

با سلام:

احتراما، در اجرای تکلیف مقرر در بند (ج) ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از
توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی به استحضار می‌رساند آن
شرکت می‌تواند بر مبنای «شرایط عمومی بیمه نامه اعتبار صادرات کالا و حداقل
نرخ آن (آیین نامه شماره ۳۴ و ۳۴/۱)» پوشش بیمه نامه اعتبار صادراتی را صادر
نماید.

ضمن ارسال تصویر این آیین نامه به شرح پیوست، مقتضی است چنانچه نظر
اصلاحی در خصوص مفاد آیین نامه مذکور وجود دارد، مراتب جهت انجام اقدامات بعدی
به این دفتر اعلام گردد.

حسن رضا عباسیان فر
مدیرکل دفتر برنامه ریزی و امور فنی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۹/۶۰۰/۴۸۷۷۴

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

جناب آقای دکتر زرندی

معاون محترم طرح و برنامه وزارت صنعت، معدن و تجارت و عضو شورای عالی بیمه

با سلام؛

احتراماً، پیرو جلسه مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۰۸، بدین وسیله مهم‌ترین پوشش‌های بیمه‌ای و برنامه‌های صنعت بیمه در راستای حمایت و جهش تولید به شرح زیر است:

۱- ایجاد سازوکارهای لازم برای عرضه ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز بخش تولید توسط مؤسسات تضمین:

با توجه به حکم بند «الف» ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، بیمه مرکزی ج.ا. ایران با همکاری دستگاه‌ها و اشخاص مرتبط و متخصص در حال تنظیم پیش‌نویس آیین‌نامه اجرایی این ماده قانونی می‌باشد. با تصویب این آیین‌نامه در دولت، امکان تاسیس و فعالیت مؤسسات تضمین در زمینه‌های گوناگون برای ارائه خدمات تضمینی به بخش‌های تولید کشور فراهم می‌شود. فعالیت تخصصی و سازمان‌یافته در زمینه عرضه ضمانت‌نامه‌های مورد نیاز بخش تولید کشور، از یک طرف، تنوع بخشی به ضمانت‌نامه‌های قابل ارائه به فعالان اقتصادی را در پی دارد و از سوی دیگر، هم کیفیت ارائه این محصول اعتباری را بالا می‌برد و هم هزینه عرضه ضمانت‌نامه را برای بخش تولید کشور کاهش می‌دهد و بدین ترتیب با کاهش هزینه‌های مبادله و بهبود فضای کسب و کار زمینه را برای جهش تولید فراهم می‌کند.

۲- توسعه بیمه‌های اعتبار برای پوشش ریسک فروش اعتباری کالاهای تولیدی داخل:

عرضه پوشش‌های بیمه‌ای جهت فروش اعتباری کالاهای تولیدی داخل (بیمه اعتباری) سبب افزایش تقاضا برای محصولات داخلی می‌شود و تا حدودی قدرت رقابتی تولیدکنندگان داخلی با کالاهای خارجی را افزایش می‌دهد و بدین ترتیب، تولید داخل رونق می‌گیرد. در حال حاضر، این محصول بیمه‌ای از سوی شرکت‌های بیمه عرضه می‌شود. تنها مشکل در

این مورد مسئله اعتبارسنجی متقاضیان کالا برای ممانعت از مشکل کژمنشی (Moral Hazard) است که به جهت ابعاد وسیعی که این موضوع دارد، نیاز به همکاری‌های فراتر از صنعت بیمه دارد. بر این اساس، درخواست می‌شود امکان دسترسی مؤسسه‌های بیمه به سامانه‌های آیین‌نامه پیشگیری از انباشت مطالبات غیرجاری بانکی اعم از سامانه شناسایی روابط اشخاص، سامانه ملی اعتبارسنجی، سامانه ثبت الکترونیک اسناد رسمی و ... جهت کاهش ریسک این بیمه‌نامه‌ها فراهم شود.

۳- توسعه پوشش بیمه کیفیت محصول و سایر مسئولیت‌های مرتبط با بخش تولید: ارائه محصولات بیمه‌ای که سبب کاهش ریسک بی‌ثباتی در فعالیت‌های تولیدی شده و یا اینکه از ریسک سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های تولیدی و شبکه توزیع بکاهد، سبب رونق‌بخشی به تولید می‌شود. افزایش پوشش‌های بیمه مربوط به کیفیت محصول و سایر مسئولیت‌های کارفرما در برابر اشخاص ثالث اعم کارکنان، مشتریان، دولت و ... سبب توسعه و تعمیق خرید این نوع از بیمه‌ها از سوی فعالان تولیدی شده و بطور غیرمستقیم تأثیر قابل ملاحظه‌ای در ایجاد جهش تولید ایفا خواهد کرد.

۴- ارائه خدمات آموزشی و مشاوره‌ای در زمینه مدیریت ریسک به بخش‌های تولیدی: وقوع حوادث گوناگون در بخش‌های تولیدی سبب اختلال در روند فعالیت‌های تولیدی شده و هزینه‌های مبادله را برای تولیدگنندگان افزایش می‌دهد. مدیریت ریسک در فرآیندهای تولیدی سبب کاهش هزینه‌های مبادله شده و احساس ثبات و آرامش را در نزد سرمایه‌گذاران بالفعل و بالقوه افزایش می‌دهد و بدین ترتیب باعث افزایش انگیزه برای فعالیت‌های سرمایه‌گذاری و تولیدی می‌گردد. بنابراین انتظار می‌رود با شناخت و نهادینه شدن امر مدیریت ریسک در فرآیندهای تولیدی زمینه برای جهش در بخش‌های تولیدی مهیا گردد.

با توجه به اینکه صنعت بیمه در غالب بخش‌های اقتصادی به عنوان بیمه‌گر فعال بوده و با امر مدیریت ریسک در آن آشنایی دارد بنابراین می‌تواند با ارائه خدمات آموزشی و

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: ۴۸۷۷۴/۶۰۰/۹۹

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

مشاوره‌ای به سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی زمینه کاهش هزینه‌های مبادله و اطمینان بخشی به فعالان اقتصادی را فراهم کند و بدین ترتیب سبب ارتقای عمق و سطح فعالیت‌های تولید در کشور شود.

یکی از برنامه‌های صنعت بیمه برای ایجاد جهش در تولید تلاش برای توسعه و نهادینه‌سازی امر مدیریت ریسک و ارائه خدمات مشاوره‌ای و آموزشی به بخش‌های تولیدی از این طریق است. به همین دلیل صنعت بیمه ایجاد مرکز ملی مدیریت ریسک را در دستور کار خود قرار داده است.

۵- آخرین اقدامات بیمه مرکزی ایران، در خصوص ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی:

براساس بند «الف» ماده (۹) قانون، بیمه مرکزی ایران ضمن بررسی تجربه سایر کشورها در این خصوص، پیش‌نویس آیین‌نامه ضوابط تأسیس و فعالیت مؤسسات تضمین را تنظیم و برای طی سیر مراحل تصویب در هیئت محترم وزیران به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارسال نموده است (تصویر پیوست) که موضوع در حال حاضر در معاونت امور اقتصادی و دارایی وزارت مذکور در دست بررسی است. با تصویب آیین‌نامه پیشنهادی بیمه مرکزی ایران در دولت، امکان تأسیس و فعالیت مؤسسات تضمین در زمینه‌های گوناگون برای ارائه خدمات تضمینی به بخش‌های تولیدی کشور فراهم می‌شود.

براساس بند «ج» ماده (۹) قانون، با توجه به اینکه قبلاً بیمه مرکزی «شرایط عمومی بیمه‌نامه اعتبار صادرات کالا و حداقل نرخ آن (آیین‌نامه شماره ۳۴ و ۳۴/۱)» را به تصویب شورای عالی بیمه رسانده بود. بنابراین تکلیف بند مذکور، در خصوص این بیمه‌نامه اجرایی شده است. در عین حال در اجرای تکلیف مقرر، این شرایط عمومی مجدداً به کلیه شرکتهای بیمه ابلاغ شده است (تصویر پیوست). در خصوص بیمه‌نامه مسئولیت ناشی از محصول نیز، بیمه مرکزی پیش‌نویس اولیه چارچوب کلی «شرایط عمومی بیمه مسئولیت محصول» را تدوین و جهت اخذ نظرات به سندیکای بیمه‌گران ایران ارسال نمود و پس از اخذ نظرات سندیکا و برگزاری جلسات مشترک و جمع‌بندی موضوع، چارچوب شرایط عمومی «قرارداد

بسمه تعالی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۹/۶۰۰/۴۸۷۷۴

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۴/۲۸

پیوست: دارد

بیمه مسئولیت تولید کننده محصول» به شرح پیوست، جهت اجرا به کلیه شرکتهای بیمه ابلاغ شد.

ضمناً در خصوص انواع پوششهای بیمه‌ای در حال ارائه توسط مؤسسات بیمه بازرگانی برای بخش تولید، به پیوست، لیست بیمه‌نامه‌های مذکور ایفاد می‌گردد.

بیمه مرکزی ج.ا.ایران آمادگی دارد در رابطه با انواع پوششهای بیمه‌ای مورد نیاز بخش تولیدی، پس از دریافت درخواست مشخص، اقدام لازم را انجام و موضوعات را در جلسات مشترک مورد بررسی قرار دهد.

رحیم مصدق
معاون طرح و توسعه

محصولات بیمه ای مرتبط با بخش تولید

۱- اموال

آتش سوزی (صنعتی، غیر صنعتی)

خطر طبیعی زلزله، سیل و سایر خطرات طبیعی

۲- حمل و نقل کالا

وارداتی زمینی، ریلی، دریایی و هوایی

صادراتی زمینی، ریلی، دریایی و هوایی

ترانزیت

۳- مهندسی

تمام خطر مقاطعه کاری

تمام خطر نصب

شکست ماشین آلات

تجهیزات الکترونیکی

ماشین آلات و تجهیزات پیمانکاران

جامع پروژه

جامع ماشین آلات

فساد کالا در سردخانه

سازه های تکمیل شده

عدم النفع ناشی از شکست ماشین آلات

عدم النفع ناشی از توقف در پیشرفت کار

عیوب اساسی و پنهان ساختمان

۴- نفت و گاز و پتروشیمی

۵- اعتبار داخلی و اعتبار صادرات کالا و خدمات

۶- وجوه

وجوه در صندوق

وجوه در راه (در حال حمل)

وجوه الکترونیکی

صداقت و امانت

عدم النفع

۷- کشاورزی و دام داری

دام، طیور، اسب، پرورش زنبور عسل و پرورش آبزیان

محصولات زراعی و باغی

۸- مسئولیت

حمل و نقل بین المللی و متصدیان حمل و نقل داخلی

کارفرما در قبال کارکنان و اشخاص ثالث

تولیدکنندگان و عرضه کنندگان (کالا و خدمات)

۹- حوادث گروهی

۱۰- درمان گروهی

۱۱- عمر ساده زمانی گروهی و عمر مانده بدهکار گروهی

۱۲- مستمری

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

چارچوب

«شرایط عمومی قرارداد بیمه مسئولیت تولید کننده محصول»

فصل اول - کلیات

ماده ۱- اساس قرارداد: این قرارداد براساس قانون بیمه مصوب اردیبهشت سال ۱۳۱۶، قانون مسئولیت مدنی مصوب سال ۱۳۳۹، بند ج ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، سایر قوانین مرتبط با مسئولیت مدنی تولیدکننده محصول، عرف بیمه گری و پیشنهاد کتبی بیمه گذار (که جزء لاینفک این قرارداد می باشد) تنظیم گردیده و مورد توافق طرفین می باشد. آن قسمت از پیشنهاد کتبی بیمه گذار که مورد قبول بیمه گر نبوده و همزمان با صدور قرارداد یا قبل از آن کتباً به بیمه گذار اعلام گردیده است، جزء تعهدات بیمه گر محسوب نمی شود.

ماده ۲- تعاریف و اصطلاحات: اصطلاحات زیر صرف نظر از هر معنی و مفهوم دیگری که ممکن است داشته باشد، در این قرارداد با تعریف مقابل آن به کار رفته است:

۱- **بیمه گر:** شرکت بیمه دارای پروانه فعالیت از بیمه مرکزی ج.ا.ایران است که مشخصات آن در قرارداد بیمه درج گردیده و در ازای دریافت حق بیمه جبران خسارات احتمالی را طبق شرایط قرارداد به عهده می گیرد.

۲- **بیمه گذار:** هر شخص حقیقی یا حقوقی تولید کننده محصول که قرارداد بیمه را با بیمه گر منعقد کرده و متعهد به انجام تعهدات مندرج در این قرارداد و پرداخت حق بیمه می باشد.

۳- **زیانانده:** هر شخص حقیقی یا حقوقی استفاده کننده از محصول و یا اشخاص ثالثی که در نتیجه خطرات تحت پوشش، دچار خسارت بدنی و یا خسارت مالی گردیده اند.

۴- **حق بیمه:** وجهی است که بیمه گذار در برابر اخذ پوشش و تعهد بیمه گر برای جبران خسارت ناشی از مسئولیت بیمه گذار، به ترتیبی که در قرارداد مشخص می گردد به بیمه گر می پردازد.

۵- **صدمه بدنی:** هر نوع صدمه به بدن که بر اساس قانون مجازات اسلامی مشمول دیه و یا ارش بوده و در اثر وقوع حادثه تحت پوشش این قرارداد ایجاد شده باشد.

۶- **خسارت بدنی:** دیه یا ارش ناشی از صدمه بدنی یا فوت زیانانده و همچنین هزینه پزشکی آنها حداکثر تا میزانی که در قرارداد تحت پوشش قرار گرفته است، مشروط بر آنکه طبق رای مراجع قضایی، بیمه گذار محکوم به پرداخت آن شده باشد.

۷- **خسارت مالی:** زیان هایی که به اموال زیانانده وارد و بیمه گذار براساس نظریه مراجع ذیصلاح قانونی یا رای مراجع قضایی مسئول جبران آن شناخته شود.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

۸- مدت قرارداد: یکسال شمسی است که تاریخ شروع و انقضای آن در قرارداد درج گردیده است مگر اینکه توافق دیگری بیمه گر و بیمه گذار صورت گرفته باشد.

۹- گواهی بیمه: سندی است کتبی که در چارچوب این قرارداد به منظور پوشش بیمه ای برای هر محصول توسط بیمه گر صادر و به بیمه گذار ارائه می گردد.

۱۰- مدت گواهی بیمه: مدت پوشش بیمه ای هر محصول که با رعایت این قرارداد به تناسب نوع محصول و وفق توافق بین بیمه گر و بیمه گذار تعیین می شود.

۱۱- محصول: کالایی است که توسط بیمه گذار تولید و بر اساس این قرارداد برای آن گواهی بیمه صادر می شود.

۱۲- فرانشیز: بخشی از هر خسارت مالی است که به عهده بیمه گذار است و میزان آن در گواهی بیمه مشخص می گردد.

ماده ۳- موضوع بیمه: عبارت از مسئولیت مدنی بیمه گذار و نمایندگان رسمی وی در قبال زیانده که در نتیجه استفاده از محصول، دچار خسارت بدنی و مالی می گردد، مشروط به آنکه مسئولیت بیمه گذار و نمایندگان رسمی وی توسط بیمه گر یا براساس نظریه مراجع ذیصلاح قانونی و در صورت لزوم رای مراجع قضایی محرز شود و بیمه گر نسبت به جبران خسارت بدنی و مالی وارده حداکثر تا سقف مندرج در گواهی بیمه متعهد شود.

فصل دوم - وظایف و تعهدات بیمه گذار

ماده ۴- رعایت اصل اعلای حسن نیت: بیمه گذار مکلف است، پرسشهای کتبی بیمه گر را با دقت و صداقت و به طور کامل پاسخ دهد. هرگاه بیمه گذار در پاسخ به پرسشهای بیمه گر عمداً از اظهار مطلبی خودداری نماید و یا اظهارات خلاف واقع بنماید، حتی اگر مطلبی که کتمان شده یا برخلاف واقع اظهار شده است هیچگونه تاثیری در وقوع حادثه نداشته باشد، قرارداد بیمه از تاریخ انعقاد باطل و بلااثر خواهد بود. در این صورت علاوه بر آنکه وجوه پرداختی بیمه گذار به وی مسترد نخواهد شد، بیمه گر می تواند مانده حق بیمه را نیز مطالبه نماید.

در صورت قسطی بودن بیمه نامه، بیمه گر می تواند اقساط معوق حق بیمه تا آن تاریخ را نیز از وی مطالبه نماید. همچنین هرگاه بیمه گذار به قصد تقلب درخصوص خسارت و کیفیت وقوع حادثه به صورت کتبی اظهارات نادرست بنماید و یا مدارک جعلی تسلیم کند، بیمه گر می تواند وی را از دریافت خسارت محروم نماید.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

اگر خودداری از اظهار مطالبی یا اظهارات خلاف واقع از روی عمد نباشد عقد بیمه باطل نمی شود در این صورت هرگاه مطلب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع قبل از وقوع حادثه معلوم شود بیمه گر حق دارد یا اضافه حق بیمه را از بیمه گذار در صورت رضایت او دریافت داشته قرارداد را ابقاء کند و یا قرارداد بیمه را فسخ کند. در صورت فسخ بیمه گر باید مراتب را به موجب اظهارنامه یا نامه سفارشی دو قبضه به بیمه گذار اطلاع دهد اثر فسخ ده روز پس از ابلاغ مراتب به بیمه گذار شروع می شود و بیمه گر باید اضافه حق بیمه دریافتی تا تاریخ فسخ را به بیمه گذار مسترد دارد.

در صورتیکه مطلب اظهار نشده یا اظهار خلاف واقع بعد از وقوع حادثه معلوم شود خسارت به نسبت وجه بیمه پرداختی و وجهی که بایستی در صورت اظهار خطر به طور کامل و واقع پرداخته شده باشد تقلیل خواهد یافت.

ماده ۵- بیمه گذار موظف است تمامی محصولات تولیدی را مطابق شرایط این قرارداد با پرداخت حق بیمه مربوط، تحت پوشش بیمه قرار دهد مگر اینکه توافق دیگری در این زمینه بین بیمه گر و بیمه گذار صورت گرفته باشد.

ماده ۶- بیمه گذار موظف است در صورت بوجود آمدن هر گونه نقصی که منجر به کاهش کیفیت محصول گردد، اقدام لازم را برای جلوگیری از عرضه به بازار و استفاده محصولاتی که بدین ترتیب تولید و عرضه گردیده است بعمل آورد و مراتب را کتبا به اطلاع بیمه گر برساند.

ماده ۷- بیمه گذار موظف است از کارکنانی در خط تولید، عرضه و نصب محصول و فروش آن استفاده نماید که متناسب با وظایف خود دارای تجربه، تخصص و مهارت‌های لازم باشند.

ماده ۸- محصول تولیدی و فروش رفته بیمه گذار باید دارای شماره و کد شناسایی و آرم ویژه شرکت باشد، تا امکان شناسایی آن برای بیمه گر وجود داشته باشد.

ماده ۹- بیمه گذار موظف است فهرست مشخصات خریداران محصول را در پایان هر ماه و با مهلت ۱۰ روز از ماه بعد که حداقل شامل ردیف / نام خریدار / شماره قرارداد فروش یا شماره فاکتور فروش / تاریخ فروش / نوع محصول / تعداد / مبلغ فروش / شماره سریال بدنه / نشانی خریدار باشد به بیمه گر اعلام نماید. جزئیات فهرست مذکور و نحوه و مهلت ارسال آن با توافق بیمه گر و بیمه گذار قابل تغییر است.

ماده ۱۰- پرداخت حق بیمه: شروع پوشش و اجرای تعهدات بیمه گر منوط به انعقاد قرارداد بیمه و پرداخت حق بیمه به ترتیبی است که در قرارداد آمده است.

ماده ۱۱- اعلام تشدید خطر: هرگاه در طول مدت بیمه تغییراتی در کیفیت و وضعیت فعالیت بیمه گذار بوجود آید که موجب تشدید خطر شود بیمه گذار موظف است بلافاصله موضوع را به اطلاع بیمه گر برساند. اگر تشدید خطر یا تغییر وضعیت فعالیت بیمه گذار در نتیجه عمل وی نباشد مشارالیه باید مراتب را ظرف ۱۰ روز از تاریخ اطلاع خود رسماً به بیمه گر اعلام کند. در صورت تشدید خطر قبل از وقوع خسارت، بیمه گر

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

می تواند حق بیمه اضافی را متناسب با خطر برای مدت باقیمانده مطالبه و در صورت عدم پرداخت آن توسط بیمه گذار، قرارداد را فسخ نماید. هرگاه بعد از وقوع حادثه معلوم شود که خسارت های بدنی و مالی ناشی از تشدید خطر بوده است بیمه گر می تواند خسارت های مذکور را به نسبت حق بیمه تعیین شده به حق بیمه متناسب با خطر مشدد، پرداخت نماید.

ماده ۱۲- اعلام خسارت: بیمه گذار موظف است از تاریخ اطلاع خود از وقوع هرگونه حادثه موضوع این قرارداد و همچنین دریافت هر نوع ادعا علیه خود که به این قرارداد مربوط می شود (اعم از کتبی یا شفاهی) اقدامات زیر را انجام دهد:

۱- حداکثر ظرف پنج روز کاری به یکی از شعب بیمه گر مراجعه و با تکمیل فرم اعلام خسارت، وقوع حادثه و یا ادعای مطروحه را اعلام نماید و یا مراتب را ظرف مدت مذکور از طریق پست سفارشی به اطلاع بیمه گر برساند و رسید آن را نزد خود بعنوان مستند اعلام خسارت نگه دارد.

۲- خواسته یا موضوع دعوا، نام و نشانی خواهان و یا اقامه کننده دعوا و عنوانی که به موجب آن مطالبه خسارت و یا اقامه دعوا شده است، مشخصات زیان دیده، نام و نشانی شهود احتمالی، مبلغ مورد ادعا و هرگونه اطلاعات، مشخصات و نکات دیگر مربوط به موضوع را که بر آن وقوف دارد و هر نوع اسناد و مدارکی را که در این باره در اختیار دارد به بیمه گر تسلیم و بیمه گر را در تحقیقات و رسیدگی و دفاع کمک نماید.

۳- برای بازدید از محل حادثه و انجام امور کارشناسی همکاری لازم را با بیمه گر به عمل آورد.

ماده ۱۳- خودداری از مصالحه: بیمه گذار جز با موافقت قبلی و کتبی بیمه گر مجاز به مصالحه و توافق با زیان دیده در رابطه با خسارت های بدنی و مالی ناشی از مسئولیت موضوع بیمه نیست. در صورت عدم رعایت این شرط بیمه گر می تواند از پرداخت تمام یا بخشی از خسارت های مذکور خودداری نماید.

ماده ۱۴- بیمه گذار موظف است با هماهنگی قبلی هر زمان که بیمه گر لازم بداند، امکان بازدید از فرایند تولید محصولات خود در کارخانه و یا هر مکان دیگری و همچنین دسترسی به مدارک و مستندات فروش محصولات مشمول بیمه را برای بیمه گر فراهم و جهت انجام امور کارشناسی خسارت نیز همکاری لازم را با بیمه گر به عمل آورد.

ماده ۱۵- چنانچه مفاد قرارداد یا گواهی بیمه صادره با پیشنهاد کتبی بیمه گذار منطبق نباشد مبنای تعهدات بیمه گر فرم پیشنهاد بیمه تکمیل شده بیمه گذار است.

ماده ۱۶- چنانچه بیمه گذار به تشخیص مراجع ذیصلاح سهواً وظایف مندرج در این قرارداد را انجام ندهد و باعث افزایش تعهد بیمه گر و یا مانع تشخیص علت یا ماهیت حادثه شود، بیمه گر می تواند به نسبت قصور بیمه گذار، از میزان خسارت قابل پرداخت بکاهد.

ماده ۱۷- بیمه گذار موظف است مدارک و مستندات اعلامی بیمه گر مندرج در قرارداد را (حسب مورد) در اختیار بیمه گر قرار دهد.

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱۸- نشانی و اقامتگاه قانونی بیمه گذار: نشانی است که در فرم پیشنهاد بیمه و متن این قرارداد درج گردیده است. بیمه گذار موظف است تغییر نشانی و اقامتگاه قانونی خود را به صورت کتبی به اطلاع بیمه گر برساند در غیر این صورت نشانی و اقامتگاه قبلی بیمه گذار معتبر شناخته می شود.

ماده ۱۹- بیمه گذار موظف است قبل از صدور بیمه نامه کلیه مجوز های قانونی برای فعالیت شرکت و محصولات تولیدی را تحصیل و همچنین تاییدیه کیفیت از موسسه استاندارد و یا سایر مراجع ذیصلاح را با توجه به نوع محصول دریافت نموده باشد.

فصل سوم - وظایف و تعهدات بیمه گر

ماده ۲۰- موارد زیر با صدور قرارداد / گواهی بیمه و در صورت رعایت سایر مفاد قرارداد توسط بیمه گذار، در تعهد بیمه گر خواهد بود:

۱- خسارت بدنی: میزان خسارت، با توافق بیمه گر و بیمه گذار یا زیاندریده حداکثر تا میزان مندرج در گواهی بیمه پرداخت می گردد. در صورت عدم توافق، میزان خسارت قابل پرداخت بر مبنای درصد مسئولیت بیمه گذار که توسط مراجع قضایی تعیین می شود و اعمال آن روی معادل ریالی ارزانترین نوع دیه رایج روز پرداخت، محاسبه و پرداخت می شود. در هر صورت حداکثر مبلغ خسارت قابل پرداخت در هر حادثه تحت پوشش برای هر نفر، از مبلغ مندرج در گواهی بیمه بیشتر نخواهد بود.

تبصره: در صورتی که به علت تاخیر بیمه گذار یا زیاندریده در ارائه مدارک مورد نیاز بیمه گر جهت رسیدگی و پرداخت خسارت، میزان دیه افزایش یابد، بیمه گر تعهدی به پرداخت دیه بر اساس مبلغ افزایش یافته نخواهد داشت.

۲- خسارت مالی: به ازای هر زیاندریده و هر حادثه و در طول مدت بیمه حداکثر تا میزان تعهدات مندرج در گواهی بیمه پرداخت می گردد.

۳- هزینه های دادرسی ناشی از دفاع بیمه گذار در مراجع قضایی و خسارت دادرسی که وی محکوم به پرداخت آن شده است حداکثر تا ۲۰٪ مبلغ خسارت در تعهد بیمه گر می باشد، مشروط بر آنکه هزینه های یاد شده بعلاوه مبلغ خسارت از حدود تعهدات مندرج در گواهی بیمه تجاوز ننماید.

ماده ۲۱- در مواردی که مسئولیت بیمه گذار با توجه به اسناد و مدارک ارائه شده از نظر بیمه گر محرز باشد، بیمه گر می تواند قبل از صدور رای مراجع قضایی، در صورت توافق با بیمه گذار و اخذ رضایت نامه از زیاندریده، خسارت مربوطه را براساس نظر کارشناس و پزشک معتمد خود پرداخت کند.

ماده ۲۲- نحوه تعیین و مهلت پرداخت خسارت: در مواردی که پرداخت خسارت به صورت توافقی انجام نشده و موکول به ارائه رأی مراجع قضایی شده است، حسب مورد بیمه گذار یا زیاندریده مکلفند ظرف پانزده

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

روز از تاریخ ابلاغ رأی قطعی یا ظرف پانزده روز پس از قطعی شدن رأی ابلاغی با مدارک لازم برای دریافت خسارت به بیمه گر مراجعه و درخواست خود را تسلیم نمایند. بیمه گر مکلف است به محض وصول درخواست، آن را ثبت و ظرف مدت یک هفته مدارک را بررسی و در صورت ناقص بودن مدارک، مراتب را حسب مورد به بیمه گذار یا زیاندریده بصورت کتبی اعلام نماید و حداکثر ظرف پانزده (۱۵) روز از تاریخ تکمیل مدارک، خسارت متعلقه را پرداخت نماید. چنانچه پس از تکمیل مدارک لازم، بیمه گر در مهلت مقرر در این ماده به تعهدات خود عمل نکند، افزایش خسارت ناشی از افزایش احتمالی مبلغ دیه بر عهده بیمه گر خواهد بود.

تبصره: عدم مراجعه بیمه گذار یا زیاندریده ظرف مهلت مقرر و یا تاخیر در تکمیل مدارک که منجر به افزایش دیه مصوب قوه قضائیه گردد، موجب افزایش تعهدات بیمه گر نخواهد بود.

ماده ۲۳- خسارت موضوع این قرارداد با اطلاع بیمه گذار مستقیماً از طرف بیمه گر به شخص زیاندریده پرداخت خواهد شد و به محض پرداخت خسارت، بیمه گر در مقابل بیمه گذار و شخص یا اشخاص زیاندریده بری الذمه می گردد.

ماده ۲۴- بیمه گر تا حدی که خسارت را تعهد یا پرداخت نماید، قائم مقام بیمه گذار با حق واگذاری به غیر در دعاوی مربوط به این قرارداد محسوب می شود که بتواند پرونده های مربوط را در مراجع قضایی تا میزان تعهد یا خسارت این قرارداد تعقیب نماید. بیمه گذار در طول مدت دعوی نباید اقدامی به عمل آورد که به حقوق بیمه گر در تعقیب دعوی لطمه وارد آورد ولی نسبت به مازاد تعهدات این قرارداد، بیمه گذار حق هرگونه اقدامی خواهد داشت.

فصل چهارم - خسارت های خارج از تعهد بیمه گر و خسارتهای غیرقابل جبران

ماده ۲۵- خسارت های خارج از تعهد بیمه گر: خسارت های زیر تحت پوشش این قرارداد نیست مگر آنکه در بیمه نامه یا الحاقیه آن به نحو دیگری توافق شده باشد:

۱- جنگ (اعم از اینکه اعلام شده یا نشده باشد)، عملیات خصمانه، اقدامات تروریستی، انقلاب و اقدامات براندازی بر علیه حکومت، اعتصاب، شورش، اغتشاش، بلوا و تعطیلی کار.

۲- خسارات مستقیم یا غیرمستقیم ناشی از تشعشعات اتمی و رادیو اکتیو و انفجار هسته ای.

۳- عدم النفع.

۴- عرضه محصولات در خارج از کشور.

۵- خسارت وارده به خود محصول خریداری شده، هزینه نصب مجدد و هزینه برگشت محصول.

۶- خسارت وارده به محیط زیست.

ماده ۲۶- خسارت های غیر قابل جبران: در موارد زیر جبران خسارت در تعهد بیمه گر نخواهد بود:

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

- ۱- کلیه حوادثی که طبق نظریه مراجع ذیصلاح بیمه گذار مسئول آن شناخته نمی شود.
- ۲- خسارت ناشی از عمد و تقلب بیمه گذار، کارمندان یا نمایندگان در فرایند تولید و فروش محصول به تشخیص مراجع ذیصلاح.
- ۳- خسارت ناشی از عمد و تقلب خریدار و استفاده کننده محصول به تشخیص مراجع ذیصلاح.
- ۴- حوادث ناشی از درگیری، نزاع و ضرب و شتم.
- ۵- جرایم نقدی و مجازات های کیفری، محکومیت نقدی به نفع دولت و مجازات های قابل خرید بیمه گذار.
- ۶- خسارت های ناشی از فعالیت غیر مجاز بیمه گذار به تشخیص مراجع ذیصلاح قانونی.
- ۷- استثنائات مندرج در برگ ضمانتنامه (گارانتی) که توسط بیمه گذار برای محصول صادر شده است.
- ۸- عدم رعایت ضوابط و استانداردهای لازم در تولید، عرضه و یا نصب محصول.
- ۹- عدم رعایت دستورالعمل ها و توصیه های ایمنی مندرج در بروشور و دفترچه های راهنما توسط مصرف کننده.
- ۱۰- خسارت ناشی از حوادث طبیعی.
- ۱۱- خسارت ناشی از دستکاری محصول توسط افراد غیر متخصص.
- ۱۲- خسارت ناشی از حمل و نقل، بارگیری و تخلیه، انبارداری و دپوی نامناسب محصول تحت پوشش.

فصل پنجم - فسخ قرارداد

ماده ۲۷- فسخ قرارداد: در موارد زیر هر یک از طرفین قرارداد می تواند با اخطار کتبی ۲۰ روزه قرارداد را فسخ نماید.

الف- موارد فسخ از طرف بیمه گر:

- ۱- عدم پرداخت حق بیمه در سررسیدهای توافق شده در قرارداد.
- ۲- در صورت تشدید خطر مگر آن که توافق خاصی بین طرفین صورت گرفته باشد.
- ۳- چنانچه بیمه گذار سهواً از اظهار مطالبی خودداری نماید و یا اظهارات خلاف واقع بنماید و مطالب اعلام نشده یا اظهارات خلاف واقع در ارزیابی خطر موثر باشد.

ب- موارد فسخ از طرف بیمه گذار:

- ۱- در صورتی که خطر موضوع بیمه کاهش یابد و بیمه گر حاضر به تخفیف در حق بیمه نباشد.
- ۲- در صورتی که فعالیت بیمه گر به هر دلیل متوقف شود.
- ۳- در صورتی که بیمه گذار به هر دلیل مایل به ادامه پوشش نباشد.

بسمه تعالی

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

تبصره: در صورت فسخ یا عدم تمدید قرارداد، تعهدات بیمه گر و بیمه گذار نسبت به محصولاتی که در طول مدت اعتبار قرارداد، حق بیمه آنها پرداخت شده و برای آنها گواهی بیمه صادر شده به قوت خود باقی خواهد بود.

فصل ششم - سایر مقررات

ماده ۲۸ - تعدد بیمه: در صورتی که مسئولیت بیمه گذار همزمان تحت پوشش سایر بیمه گران باشد، بیمه گر موظف است بر مبنای این قرارداد تعهدات خود را ایفا نماید و سپس می تواند برای بازیافت سهم سایر بیمه گران، به آنها مراجعه نماید.

ماده ۲۹ - ارجاع به داوری: طرفین قرارداد می توانند اختلاف خود را تا حد امکان از طریق مذاکره حل و فصل نمایند. چنانچه اختلاف از طریق مذاکره حل و فصل نشد از طریق داوری یا مراجعه به دادگاه حل و فصل نمایند. در صورت انتخاب روش داوری، طرفین قرارداد می توانند یک نفر داور مرضی الطرفین را انتخاب کنند. در صورت عدم توافق برای انتخاب داور مرضی الطرفین هریک از طرفین داور انتخابی خود را به صورت کتبی به طرف دیگر معرفی می کند. داوران منتخب داور سومی را انتخاب و پس از رسیدگی به موضوع اختلاف با اکثریت آراء اقدام به صدور رای داوری می کنند. در صورتی که داوران منتخب برای انتخاب داور سوم به توافق نرسند هریک از طرفین قرارداد می توانند تعیین داور سوم را از دادگاه صالح خواستار شوند. هریک از طرفین حق الزحمه داور انتخابی خود را می پردازد و حق الزحمه داور سوم به تساوی تقسیم می شود. **تبصره:** در صورت ارجاع اختلاف به داوری، بیمه گذار نمی تواند موضوع اختلاف را به مراجع قضایی ارجاع نمایند.

ماده ۳۰ - مهلت اقامه دعوی: بیمه گر مکلف است به تناسب نوع محصول، مهلت اقامه دعوی را در گواهی بیمه تعیین نماید.

ماده ۳۱ - قلمرو جغرافیایی پوشش: پوششهای این قرارداد شامل خسارتهایی است که در محدوده جغرافیایی جمهوری اسلامی ایران واقع شده باشد و تعمیم آن به حوادث خارج از کشور مشروط به توافق خاص است.

ماده ۳۲ - موارد پیش بینی نشده: موارد مسکوت در این قرارداد حسب مورد تابع قانون بیمه، عرف بیمه گری و سایر مقررات و قوانین جاری کشور می باشد.

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۸/۶۰۱/۱۲۲۵۹۷

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۹/۱۶

پیوست: دارد

معاونین محترم فنی

شرکت‌های سهامی بیمه ایران، آسیا، البرز، دانا، معلم، پارسیان، کارآفرین، رازی، سامان، دی، ملت، سینا، نوین، پاسارگاد، میهن، کوثر، ما، آرمان، تعاون، سرمد، تجارت نو، حکمت صبا، امید، حافظ، ایران معین و آسماری

با سلام :

احتراما، با عنایت به تبصره ماده (۷) آیین نامه شماره (۹۴) مصوب شورای عالی بیمه، موسسات بیمه موظفند در رشته های بیمه فاقد شرایط عمومی مصوب شورای عالی بیمه، شرایط عمومی بیمه نامه های خود را حسب مورد بر اساس چارچوبی که بیمه مرکزی ابلاغ خواهد کرد، صادر نمایند. با عنایت به حکم فوق و در اجرای تکلیف مقرر در بند (ج) ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی به پیوست چارچوب «شرایط عمومی قرارداد بیمه مسئولیت تولید کننده محصول» ابلاغ می گردد.

شایان ذکر است فعالیت در این رشته مستلزم رعایت چارچوب مذکور و موازین فنی تعیین حق بیمه (ماده (۲) آیین نامه شماره (۹۴) مصوب شورای عالی بیمه) و منوط به تعیین نرخ حق بیمه، جدول تعرفه کوتاه مدت و روز شمار، میزان و موارد تخفیف و یا اضافه نرخ این رشته بیمه ای در کمیته ای متشکل از آکچوئر داخلی، مسئول فنی این رشته و معاون فنی است که پس از تایید مدیرعامل (یا قائم مقام وی) به تصویب هیات مدیره برسد و نسخه ای از آن به همراه گزارش توجیهی مبانی محاسباتی، همزمان با درخواست شرکت به این دفتر ارسال گردد.

لازم به ذکر است، فعالیت آن شرکت در این رشته موکول به ارسال موارد فوق می باشد.

حسن رضا عباسیان فر
مدیر کل دفتر برنامه ریزی و امور فنی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

پیش نویس آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات تضمین

(موضوع بند (الف) ماده ۹ قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی»

هیات وزیران در جلسه مورخ به پیشنهاد بیمه مرکزی ج.ا.ایران و در اجرای بند (الف) ماده ۹ قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی» آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت موسسات تضمین را به شرح زیر تصویب کرد:

بخش اول - کلیات

ماده ۱- کلمات و اصطلاحات زیر صرف نظر از هر مفهوم دیگری که داشته باشد در این آیین نامه با تعاریف زیر استفاده شده است:

۱- قانون: قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۹۸ که در این آیین نامه «قانون» نامیده می شود.

۲- ابزارهای تضمین: انواع ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور موضوع بند (الف) ماده ۹ قانون، اعم از ضمانت نامه شرکت در مناقصه، پیش پرداخت، حسن انجام کار، حسن انجام تعهدات، کسور وجه الضمان و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی

۳- مؤسسه تضمین: مؤسسه ای است که به موجب قانون و با رعایت مفاد این آیین نامه به صورت غیردولتی ایجاد و مبادرت به ارائه انواع ابزارهای تضمین می نماید.

۴- بیمه مرکزی: بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۵- شخص حقوقی غیردولتی داخلی: شخص حقوقی که دارای تابعیت ایرانی بوده و بر اساس قوانین موضوعه جمهوری اسلامی ایران در مراجع ذی صلاح به ثبت رسیده باشد.

۶- شخص حقیقی داخلی: شخص حقیقی تبعه جمهوری اسلامی ایران

۷- کارکنان کلیدی: مدیر ارشد، مسئول فنی و مسئول امور مالی یا کنترلی مؤسسه وفق مقررات مصوب شورای عالی بیمه.

۷- موافقت اصولی: موافقت با درخواست تأسیس مؤسسه تضمین که به منظور تشکیل پرونده ثبتی و پذیره نویسی سهام توسط بیمه مرکزی صادر می شود.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

۸- پروانه تأسیس: موافقت با ثبت موسسه تضمین در مرجع ثبت شرکت ها که بیمه مرکزی پس از تأیید طرح اساسنامه و انتخاب اولین کارکنان کلیدی و بازرس یا بازرسان در مجمع عمومی مؤسس و در صورت احراز شرایط لازم بر اساس موافقت اصولی صادر می کند.

۹- پروانه فعالیت: مجوز فعالیت موسسه تضمین به منظور صدور ابزارهای تضمین که بیمه مرکزی صادر می نماید.

۱۰- مؤسس: شخص حقیقی یا حقوقی داخلی یا خارجی که واجد شرایط این آیین نامه به عنوان سهامدار مؤسس موسسه تضمین باشد.

بخش دوم - صدور پروانه

ماده ۲- تشکیل مؤسسه تضمین صرفاً به صورت شرکت سهامی عام یا تعاونی سهامی عام و شرکت سهامی خاص یا تعاونی متعارف که سهام آن با نام بوده و طبق قانون تجارت به ثبت رسیده باشد امکان پذیر است. در تأسیس موسسه به صورت «شرکت تعاونی سهامی عام»، مقررات ماده (۱۲) «قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی - مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام به تاریخ ابلاغی ۱۳۸۷/۴/۳۱ مجلس شورای اسلامی» نیز باید رعایت شود.

ماده ۳- موسسین موسسه تضمین باید فاقد محکومیت موضوع ماده ۶۴ قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری و یا هر گونه محکومیت دیگر که منجر به محرومیت از حقوق اجتماعی شده است، باشند.

ماده ۴- وزارتخانه ها، مؤسسه های دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی، شرکتهای موضوع ماده ۲ «قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت» و دستگاه های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری نمی توانند جزء مؤسسین یا سهامداران مؤسسه تضمین باشند.

تبصره - شرکت های دولتی وفق تعریف مقرر در ماده ۴ قانون محاسبات عمومی کشور می توانند سهامدار مؤسسه باشند ولی در هر حال مجموع سهام آنها نباید بیش از ۲۰ درصد سهام مؤسسه تضمین باشد.

ماده ۵- مؤسسات بیمه می توانند بدون محدودیت نصاب تملک سهام، نسبت به تأسیس موسسه تضمین اقدام نمایند.

تبصره - اشخاص حقیقی و سایر اشخاص حقوقی به جز موارد مصرح در ماده ۴ و همچنین اشخاص حقوقی که وزارتخانه ها، شرکتهای دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی در آنها بیش از ۲۰ درصد سهم دارند، می توانند حداکثر تا ۳۰ درصد سهام مؤسسه تضمین را داشته باشند.

بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

ماده ۶- برای دریافت موافقت اصولی، موسسین باید تقاضای تاسیس مؤسسه تضمین را همراه پیش نویس اساسنامه، برنامه جامع عملیاتی و سایر مدارک و اطلاعاتی که بیمه مرکزی لازم بداند به بیمه مرکزی تسلیم نمایند.

تبصره ۱- برنامه جامع عملیاتی باید شامل اهداف، بازارهای هدف، تمهیدات مدیریت ریسک تعهدات و نحوه حصول به اهداف مورد نظر حداقل برای سه سال اولیه فعالیت مؤسسه تضمین باشد.

تبصره ۲- در صورتی که بیمه مرکزی پس از دریافت مدارک از متقاضی، برای احراز شرایط، ارائه مدارک و اطلاعات دیگری را لازم بداند باید ظرف پانزده روز اداری مراتب را به طور کتبی به متقاضی اعلام نماید.

ماده ۷- شخص یا اشخاص حقوقی مؤسس مؤسسه تضمین باید حداقل سه دوره مالی سابقه فعالیت داشته باشند و مکلفند یک نسخه از اساسنامه و ترازنامه و حساب عملکرد سود و زیان مصوب آن شخص یا اشخاص حقوقی در سه سال مالی قبل را همراه اظهارنامه‌ای مشتمل بر اسامی اعضای هیئت مدیره و سهامداران عمده (دارای بیش از پنج درصد سهام) و سایر اطلاعات ضروری به بیمه مرکزی ارائه دهند.

ماده ۸- بیمه مرکزی پس از دریافت کلیه مدارک و اطلاعات مورد نیاز و احراز شرایط قانونی موسسین، حداکثر ظرف مدت یک ماه موافقت اصولی و در غیراینصورت دلایل عدم موافقت خود را در خصوص تقاضای مطرح شده به متقاضی اعلام می نماید.

ماده ۹- هیچ یک از اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل و قائم مقام مدیر عامل و سایر کارکنان کلیدی مؤسسه تضمین نمی توانند در بیمه مرکزی، مؤسسات بیمه، کارگزاری ها رسمی بیمه، نمایندگی های بیمه و ارزیابان خسارت بیمه‌ای سمت داشته باشند.

ماده ۱۰- حداقل سرمایه برای تاسیس و صدور پروانه فعالیت مؤسسه تضمین یک هزار میلیارد ریال می باشد که باید پنجاه درصد آن نقداً پرداخت شده باشد.

ماده ۱۱- پس از تادیه سرمایه، تصویب اساسنامه و همچنین تعیین کارکنان کلیدی، بازرس قانونی و سایر موارد مندرج در قانون تجارت در مجمع عمومی مؤسس، همچنین تعیین مدیر عامل و سایر کارکنان کلیدی با رعایت مقررات مربوط، پروانه تاسیس مؤسسه تضمین صادر خواهد نمود.

ماده ۱۲- مدت اعتبار موافقت اصولی و پروانه تاسیس حداکثر یک سال پس از صدور است مگر آنکه قبل از انقضاء به درخواست متقاضی و موافقت بیمه مرکزی این مهلت تمدید شود.

تبصره - مجوزهای صادر شده قابل انتقال به غیر نمی باشد.

ماده ۱۳- بیمه مرکزی پس از ثبت مؤسسه تضمین و معرفی کارکنان کلیدی مورد تایید، ظرف یک ماه پروانه فعالیت برای عرضه ابزارهای تضمین را در چارچوب اساسنامه مؤسسه تضمین صادر خواهد کرد.

ماده ۱۴- مؤسسه تضمین موظف است براساس برنامه عملیاتی پیش بینی شده مؤسسه را اداره نمایند و هرگونه تغییر در کلیات برنامه عملیاتی را قبلاً به اطلاع و تایید بیمه مرکزی برسانند.

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: شماره

تاریخ: تاریخ

پیوست: پیوست

ماده ۱۵- واگذاری سهام موسسه تضمین به اشخاص تبعه خارجی با رعایت مقررات مربوط، بلامانع است.

بخش سوم - سایر مقررات

ماده ۱۶- نظارت بر فعالیت موسسات تضمین، به عهده بیمه مرکزی می باشد. بیمه مرکزی موظف است حداکثر ظرف یک سال پس از تصویب این آیین نامه، ضوابط مربوط به نحوه نظارت بر فعالیت اینگونه موسسات از قبیل مقررات ابطال پروانه فعالیت، نحوه انتقال عملیات و ادغام، انحلال و ورشکستگی، ابزارهای مدیریت ریسک تعهدات، ضوابط مربوط به کانال های توزیع و شبکه فروش خدمات، الزامات مربوط به ذخیره گیری و کفایت آن، توانگری، حاکمیت شرکتی، گزارشگری و افشای اطلاعات، نحوه احراز صلاحیت کارکنان کلیدی، نحوه سرمایه گذاری منابع، ظرفیت صدور ضمانت نامه، مبانی محاسبه نرخ و فرآیند اعتبار سنجی متقاضیان دریافت ابزارهای تضمین، را تهیه و پس از تصویب شورای عالی بیمه ابلاغ نماید.

ماده ۱۷- مواردی که در این آیین نامه ذکر نشده است حسب مورد تابع قانون، قانون تجارت، مصوبات شورای عالی بیمه، دستور العمل های بیمه مرکزی و سایر قوانین و مقررات جاری خواهد بود.

ماده ۱۸- این آیین نامه در -- ماده و -- تبصره در تاریخ --/--/۱۳۹۰- به تصویب هیات وزیران رسید.

بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران

شماره: ۹۹/۱۰۰/۱۹۷۱

تاریخ: ۱۳۹۹/۰۱/۲۴

پیوست: دارد

جناب آقای دکتر فرهاد دژپسند
وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی

با سلام و احترام؛

همان گونه که استحضار دارند؛ براساس حکم بند «الف» ماده (۹) قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی» که اشعار می دارد:

«به منظور ارائه انواع ابزارهای تضمین مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه شرکت در مناقصه، پیش پرداخت، حسن انجام کار، حسن انجام تعهدات، کسور وجه الضمان و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی، دولت مکلف است زمینه های قانونی لازم را برای تاسیس و شکل گیری فعالیت مؤسسات تضمین غیردولتی ظرف مدت شش ماه پس از لازم الاجراء شدن این قانون فراهم آورد. شرکت های بیمه گر ایرانی غیردولتی مجازند نسبت به تاسیس مؤسسات تضمین بر اساس ضوابط و مقررات قانونی اقدام کنند.» بیمه مرکزی ج.ا. ایران ضمن بررسی تجربیات بین المللی در این خصوص، پیش نویس «آیین نامه ضوابط تاسیس و فعالیت مؤسسات تضمین» را به شرح پیوست تدوین نموده است.

با عنایت به مهلت تعیین شده در قانون فوق برای فراهم نمودن زمینه های قانونی تاسیس و شکل گیری فعالیت این گونه مؤسسات، خواهشمند است؛ دستور فرمایید، این پیش نویس در سیر مراحل تصویب در هیئت محترم وزیران قرار گیرد.

غلامرضا سلیمانی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

معاونین فنی محترم مدیر عامل شرکت‌های سهامی بیمه ایران / آسیا / البرز / دانا /
معلم / پارسیان / کارآفرین / رازی / سینا / ملت / دی / سامان / نوین / پاسارگاد /
میهن / کوثر / ما / آرمان / تعاون / سرمد / حافظ / امید / ایران معین / آسماری / تجارت
نو / حکمت صبا

با سلام:

احتراما، در اجرای تکلیف مقرر در بند (ج) ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از
توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی به استحضار می‌رساند آن
شرکت می‌تواند بر مبنای «شرایط عمومی بیمه نامه اعتبار صادرات کالا و حداقل
نرخ آن (آیین نامه شماره ۳۴ و ۳۴/۱)» پوشش بیمه نامه اعتبار صادراتی را صادر
نماید.

ضمن ارسال تصویر این آیین نامه به شرح پیوست، مقتضی است چنانچه نظر
اصلاحی در خصوص مفاد آیین نامه مذکور وجود دارد، مراتب جهت انجام اقدامات بعدی
به این دفتر اعلام گردد.

حسن رضا عباسیان فر
مدیرکل دفتر برنامه ریزی و امور فنی